

SÉNAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAAT

SESSION DE 1951-1952.

ZITTING 1951-1952.

SEANCE DU 24 JUIN 1952.

VERGADERING VAN 24 JUNI 1952.

Projet de loi établissant une surtaxe sur la partie exceptionnelle de certains revenus de l'année 1951 ou de l'exercice clôturé dans le courant de l'année 1952.

Wetsontwerp tot instelling van een bijbelasting op het uitzonderlijk gedeelte van bepaalde inkomsten van het jaar 1951 of van het boekjaar afgesloten in de loop van het jaar 1952.

AMENDEMENTS DE M. SCHOT
AU TEXTE PRESENTE PAR LA COMMISSION.

AMENDEMENTEN VAN DE H. SCHOT
OP DE TEKST VAN DE COMMISSIE.

Article Premier.

Ajouter un dernier alinéa libellé comme suit :

« Pour la détermination de la partie exceptionnelle des revenus, il n'est tenu compte du loyer des immeubles loués à des fins professionnelles que dans la mesure où ces loyers dépassent le triple de leurs revenus cadastraux, sauf si le redevable a choisi les années 1949 à 1950 comme année de référence. »

M. SCHOT.

Justification.

Nous renvoyons pour l'exposé de cette question à l'excellent rapport de M. Adam.

Le mode d'établissement des loyers des immeubles professionnels ayant été modifié pour certaines des

Eerste Artikel.

Een laatste alinea toe te voegen, luidende :

« Voor de vaststelling van het uitzonderlijk gedeelte van de inkomsten wordt met de huurprijs der voor bedrijfsdoeleinden gehuurde onroerende goederen slechts rekening gehouden voor zover die huurprijzen het drievoudige van hun kadastraal inkomen overschrijden, behoudens indien de belastingplichtige de jaren 1949 tot 1950 als referentiejaar heeft gekozen. »

Verantwoording.

Voor de uiteenzetting van dit vraagpunt verwijzen wij naar het uitstekend verslag van de h. Adam.

Aangezien de wijze van vaststelling der huurprijzen van de voor bedrijfsdoeleinden gehuurde onroerende

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

- 661 (Session de 1950-1951) : Projet de loi.
- 32, 41, 47, 54, 79 et 118 (Session de 1951-1952) : Amendements.
- 147 (Session de 1951-1952) : Sous-amendements.
- 184 et 213 (Session de 1951-1952) : Amendements.
- 273 (Session de 1951-1952) : Rapport.
- 301 et 326 (Session de 1951-1952) : Amendements.
- 345 (Session de 1951-1952) : Texte adopté au premier vote.
- 358 (Session de 1951-1952) : Rapport complémentaire.

Annales de la Chambre des Représentants :

2, 3, 8 et 9 avril 1952.

Documents du Sénat :

- 258 (Session de 1951-1952) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.
- 309 (Session de 1951-1952) : Amendement.
- 363 (Session de 1951-1952) : Rapport.
- 366, 390 et 400 (Session de 1951-1952) : Amendements.

Zie :

Gedrukte Stukken van de Kamer der Volksvertegenwoordigers:

- 661 (Zitting 1950-1951) : Wetsontwerp.
- 32, 41, 47, 54, 79 en 118 (Zitting 1951-1952) : Amendementen.
- 147 (Zitting 1951-1952) : Subamendement.
- 184 en 213 (Zitting 1951-1952) : Amendementen.
- 273 (Zitting 1951-1952) : Verslag.
- 301 en 326 (Zitting 1951-1952) : Amendementen.
- 345 (Zitting 1951-1952) : Tekst in eerste lezing aangenomen.
- 358 (Zitting 1951-1952) : Aanvullend verslag.

Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

2, 3, 8 en 9 April 1952.

Gedrukte Stukken van de Senaat :

- 258 (Zitting 1951-1952) : Ontwerp overgemaakt door de Kamer der Volksvertegenwoordigers.
- 309 (Zitting 1951-1952) : Amendement.
- 363 (Zitting 1951-1952) : Verslag.
- 366, 390 en 400 (Zitting 1951-1952) : Amendementen.

années qui peuvent être choisies comme années de référence, il en résulterait que des revenus pourraient être taxés comme « exceptionnels » alors qu'ils seraient exactement les mêmes que ceux de l'année choisie comme référence.

Ce résultat serait la négation du principe même de la loi.

Art. 2.

Ajouter in fine du 1er du § 1er, un alinéa libellé comme suit :

« Pour les redevables qui ont procédé à une majoration ou à une diminution du capital investi, depuis la clôture de la période de référence, les revenus de la période de référence sont, en outre, majorés ou diminués de 10 p.c. du montant de l'accroissement ou de la diminution du capital investi constaté à la fin de la période imposable. »

M. SCHOT.

Art. 8.

Au 1er alinéa du § 3 de cet article, supprimer les mots :

« ... à moins que l'Administration n'établisse par toutes voies de droit que le redevable a mis cette taxe de transmission à charge de son client étranger. »

M. SCHOT.

Justification.

Le texte actuel sera une source de contestations, d'injustices et de vexations. Le « prix » au sens fiscal du mot signifie toujours le prix au sens usuel du mot et les « charges » in casu l'obligation éventuelle assumée par le client étranger de payer la taxe de transmission. Le fait qu'un calcul séparé ait été fait, ne modifie ni le caractère de la prestation, ni celui de sa contrepartie, le prix augmenté des charges.

Art. 10.

Supprimer cet article.

M. SCHOT.

Justification.

Il est de règle, dans notre droit fiscal, que l'impôt soit une charge de l'exercice pendant lequel il est payé.

Chaque fois qu'une exception a été faite à cette règle, on est tombé dans l'incohérence et les complications.

goederen gewijzigd werd voor sommige jaren welke als referentiejaar kunnen gekozen worden, volgt hieruit dat die inkomens zouden kunnen aangeslagen worden als « uitzonderlijke inkomsten », terwijl zij volstrekt dezelfde zouden zijn als die van het als referentie gekozen jaar.

Dit resultaat zou de ontkenning zijn van het beginsel zelf van de wet.

Art. 2.

In fine van 1°, § 1, een alinea toe te voegen luidende :

« Voor de belastingplichtigen die het belegd kapitaal sinds de afsluiting van het referentietijdperk hebben vermeerderd of verminderd, worden de inkomsten van het referentietijdperk bovendien vermeerderd of verminderd met 10 t.h. van het bedrag der vermeerdering of vermindering van het belegde kapitaal zoals dit vastgesteld is aan het einde van het belastbaar tijdperk. »

Art. 8.

In het eerste lid van § 3 van dit artikel te doen wegvallen :

« ... ten ware het Bestuur door alle rechtsmiddelen mocht uitmaken dat de belastingplichtige deze overdrachtstaxen ten laste van zijn buitenlandse cliënt heeft gelegd.

Verantwoording.

De huidige tekst zal een bron van betwistingen, onrechtvaardigheden en plagerijen zijn. De « prijs » in de fiscale zin van het woord betekent steeds de prijs in de gewone betekenis van het woord en de « lasten » in casu de gebeurlijke verplichting door de buitenlandse cliënt op zich genomen om de overdrachtstaxen te betalen. Het feit dat een afzonderlijke berekening werd gemaakt wijzigt noch het karakter van de prestatie, noch dat van de tegenwaarde er van, de prijs vermeerderd met de lasten.

Art. 10.

Dit artikel te doen wegvallen.

Verantwoording.

Het is de regel, in ons belastingrecht, dat de belasting drukt op het dienstjaar tijdens hetwelk zij wordt betaald.

Telkens wanneer een uitzondering op die regel werd gemaakt, is men vervallen in verwickelingen en tegenstrijdigheden.

Comme il est impossible, fiscalement parlant, de faire une prévision fiscale durant l'exercice qui sert de base au calcul de l'impôt, il faut bien que la « charge » apparaisse un jour dans les comptes de profits et pertes.

Maintenir le texte actuel serait encore élargir l'écart, pour ne pas dire l'abîme, qui se crée de plus en plus entre le bilan réel et le bilan fiscal d'une entreprise.

Aangezien het, fiscaal gesproken, onmogelijk is een fiscale raming op te maken gedurende het dienstjaar dat ten grondslag ligt aan de berekening van de belasting, moet de « last » wel eenmaal tot uiting komen in de winst- en verliesrekening.

Door de huidige tekst te handhaven, zou men het verschil, om niet te zeggen de afgrond, die steeds meer en meer ontstaat tussen de werkelijke balans en de fiscale balans van een onderneming, nog vergroten.